

[Gottschalck-Hansen.]

en overskuelig tid, at staten må træde hjælpende til. Det er det billede, der tegner sig. Når jeg i mindretalsudtalelsen i betænkningen, som det ærede medlem hr. Fanger og jeg har sat navn under, har sagt om flertallets vurdering, at den er for optimistisk, ligger der ikke deri, at flertallet ikke har blik for de vanskeligheder, der er. det er klart og tydeligt kommet til udtryk. Man må vel have lov til at drage den slutning, at når flertallet ender med at anbefale, hvad det gør, må det dog formentlig være i tillid til og i tro på, at det alligevel skal gå.

Men bortset fra alt dette kan jeg efter den stilling, ministeren har taget ved at forsvare den nuværende ledelse, ikke anbefale, at lovforslaget vedtages, da jeg i allerhøjeste grad føler mig utryk, så længe konsortiet skal administreres efter de principper, der hidtil har været gældende, og jeg er som sagt ikke ovebevist om, at det ændringsforslag, som jeg i øvrigt kan tiltræde, og som vi i udvalget er enige om, det ændringsforslag, der pålægger ministeren større ansvar, vil ændre synderligt ved de hidtil anvendte metoder. Vi har jo ikke nogen ministeransvarlighedslov her i landet. Det var ønskværdigt, at forslag om en sådan snart ville blive fremsat og vedtaget, men moralsk og politisk må ministeren jo som hidtil være den ansvarlige over for den lovgivende forsamling. Nu har en trafikminister også andet at beskæftige sig med end at følge den daglige udvikling i SAS, og jeg bedømmer det derhen, at ministeren i nogen grad må bygge på de oplysninger, han får, de meddelelser, der gives ham af bestyrelsen og administrationen inden for SAS. Jeg kan ikke se, at det ændrer afgørende ved selve situationen og forholdet statsmagten og SAS imellem. Der er ikke af ministeren under udvalgsarbejdet på direkte spørgsmål givet noget som helst tilsagn om en virkelig rekonstruktion af ledelsen. Der er sagt, at man måske tid efter anden må udskifte visse bestyrelsesmedlemmer, men ministeren har udtrykkelig

over for udvalget givet udtryk for, at der efter hans mening ikke er sket nogen fejl. Ud fra dette må jeg drage den slutning, at man også i fremtiden vil kunne risikere, at alle forholdsreglers tilsidesættelse og en eventuel dominerende svensk aktivitet vil virke fuldstændig lammende på danske repræsentanter i konsortiet.

Ud fra dette synspunkt tør jeg ikke tage medansvaret for lovforslagets fremme. Jeg har simpelt hen ikke tillid til systemet, som det praktiseres. Jeg må derfor for min part anbefale, at man undlader at stemme ved lovforslagets tredje og endelige behandling, idet jeg dog gentager, at mit parti er opdelt; der vil være en del medlemmer af det konservative folkeparti, der stemmer for lovforslaget, og der vil være en del, der undlader at stemme. Jeg vil som ordfører i situationen anbefale, at man stemmer imod. (*Afbrydelse af ministeren for offentlige arbejder*). Det var en fortalelse, hr. minister, Det kan man give en undskyldning for, og så bliver den formentlig accepteret. Men altså, jeg anbefaler, at man undlader at stemme. Der er to synspunkter i mit parti; men det er et parti, hvor der er frihed, hr. minister.

Kirkegaard: I løbet af den forholdsvis korte tid er der af det nedsatte udvalg udført et ikke ubetydeligt arbejde. Det materiale, som arbejdet med lovforslaget krævede, var til stede ved første behandling. Det er kun en ringe del af dette materiale, udvalget har prøvet på at gennemarbejde, men trods mange og lange møder tør jeg ikke sige, at udvalget er nået frem til klare og afgørende resultater. Det har ikke været muligt, dertil er i hvert fald visse linjer i det materiale, vi har fået udleveret, for uklare. Efter de undersøgelser, som det har været muligt for udvalget at foretage, ved vi ikke, hvad det er, der har bevæget SASs ledelse til at træffe en del af de beslutninger, som vi i udvalgsbetænkningen betegner som uforståelige. Situationen er da også i dag den, at ingen af udvalgets medlemmer tør sige, at